
Prædiken til Kristi Himmelfart

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til Kristi Himmelfart	4
Kristi Himmelfartsdag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til Kristi Himmelfart

Kristi Himmelfartsdag

Prædikedag Kristi Himmelfartsdag

Prædikedato 21. maj 1925

Prædiketekst Markus 16,14-20

Prædiken ID P210525-01

Kilde KMF-nr. 14.19.07

Kristi Himmelfart.

1

Der er saa mange Vismænd i Kbhvn og alle andre Steder, der har saa svært ved at komme til Rette med saadan noget som nu Historien om Kristi Himmelfart. Alt det med X's underfulde Fødsel og med hans Mirakler og med hans Samvær med Disciplene efter hans Korsfæstelse og Gravlæggelse og nu hans bogstavelige Himmelfart, det kan de ikke komme til Rette med, for, som de siger, de har aldrig set noget lignende — næ, nu har de da aldrig hørt Mage. De glemmer, disse højt forstandige, at det var jo netop ogsaa Meningen, ja, at det er netop Sagen, at den, der faar Jesus at se, han skal aldrig have set noget lignende, at den, der faar at høre om Jesus, skal aldrig have hørt noget lignende. Er det en Godtkøbsudflugt, jeg kommer med? Kan være; der ligger nu en hel Portion Forstandighed godt gemt i den alligevel. Men for os, der har set ham og hørt ham, fra vi var bitte smaa, og som aldrig har været helt borte fra ham, for os er det lige som for hans Venner, der vandrede sammen med ham i hans Køds Dage, for os er det saa ligetil, saa naturligt med alle disse unaturlige og overnaturlige Ting; vi synes slet ikke, at det kunde gaa anderledes til — i hvert Fald kunde det dog næppe være gaaet anderledes, hvis Meningen var, at vort Hjerte skulde husvales og saa faar vi da med Flid lukke vort Øje for Verdens Klarhed og aabne det for hans Lys — lad saa dem, der har nok i Lyset fra hans Renhed og Selvopofrelse glæde sig ved det, vi andre takker nu ogsaa saa inderlig for Lyset fra Julestjernen, fra Paaskemorgensolens Straaler og fra Glansen ved hans

¹Kristi Himmelfart: Datering et gæt.

Himmelfærd — — o ja, at det sket krasmaterialistisk og synligt og bogstaveligt for hans Disciplenes Øjne, at han for til Himmels, at han efter Fornedrelsen og Lidelsen og Skyggedalstilværelsen gik hjem til Almagtssædet ved Faderens højre, til Livet, det vældende Liv.

For det er jo netop Kristenfolks Triumf, at vi ved dette, at vor Konge sidder i det høje, og at han er den *gode*, der magter alt. Det giver jo vort Liv Retningen hen imod Glæden og Udholdenhedsviljen; for saa ved vi jo, at vor Kamp og vor Møje er ikke spildt, for Himmerigs Konge iblandt os bor, bor hos os i sin gode Helligaand, saa trods alt Brøst og Frafald og Skrøbelighed, saa gaar vi dog til Himlen, hvor vi gaar — — ja, det ved vi; men saa gælder det jo ogsaa om at udnytte den Viden — for hvad skal vi ellers med den. Og der synes jeg, at mange alvorlige Kristne har faaet det saadan, at de glemmer, at vi nu eensgang, og det først og saa vel ogsaa fremmest, er sat til at *leve* paa denne Jord — og det betyder, at vi skal glæde os, glæde os over Solens Skin og Blomsternes Duft og Fuglenes Sang, og over vort gode Helbred og de Kræfter, vi nu har til at gaa til vort Arbejde med, og vi skal ogsaa villigt gaa ind under Byrderne, Kampene, Sorgerne, der lægges paa os, og vi skal med et trofast Sind tage Haand i Hanke med Løsningen af de Vanskeligheder, som Livet er vrímlende fuldt af for os allesammen, hver paa sin Vis. Den bedste Gudstjeneste her paa Jorden — og dette er Morten Luthers geniale Opdagelse — det er, at hver passet sit Arbejde paa sin Post og stræber efter, dær, hvor han nu er sat, i de Vilkaar, hvori han virker, og over for de Mennesker, han er sammen med til daglig, at leve efter Guds Vilje. Det maa Kristenfolk aldrig glemme, og jeg har kendt gode, alvorlige Kristne, der var saa besynderligt sindede, at de altid var gnavne, naar de kom fra Kirke — tænk efter en Gudstjeneste et gnavent Sind! saa humrede de med Pigen, og saa var Middagsmaden ikke godt nok i Gang ell. tilberedt — saadan Folk havde dog visst tjent Gud meget bedre ved at blive hjemme fra Guds Hus, naar en Kirkegang virkede saadan paa dem.